ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 29. TWO SECTIONS (SECTION 1) ЦЕНТІВ 25 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 29-го ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1976 No. 29. VOL. LXXXIII.

Українська проблематика предметом наукової конференції з нагоди 200-ліття Америки у Ст. Джозеф коледжі

Філядельфія (п. н.). — З ініціятиви й заходами Сейнт Джозеф'с Коледжу у Філядельфії відбудеться в неділю, 15-го лютого 1976 р., о год. 3-ій по полудні наукова конференція, присвячена проблематиці українців у Америці. Конференція відбудеться в серії подібних конференцій, присвячених розглядові загальної теми п.н. „Свобода релігії: Церкви й етнічні спільноти в американських містах", що їх цей католицький коледж влаштовує для відзначення 200-ліття самостійности Америки.

Загальним координатором цієї серії конференцій є пані Мері Луфінлейзон, яка увійшла в тісну співпрацю з Відділом Українського Конгресового Комітету Америки у Філядельфії, що його очолює проф. д-р Петро Стерчо, професор економічних наук Дрексел Університеті. Його запрошено на керівника цієї конференції.

Заплянувано три доповіді. Першу доповідь, на тему „Ідентичність американських українців: від релігійно - культурної до етнополітичної стадії", виголосить д-р Мирон Куропась, спеціяльний дорадник Президента для етнічних справ. Доповідь на тему „Роля української католицької преси в Америці: її минуле, сучасне й майбутнє" виголосить проф. д-р Любомир Р. Винар, директор Програми для Студій Етнічних Публікацій при Кент Стейт Університеті, Кент, Огайо. Третю доповідь виголосить проф. д-р Богдан П. Процко, професор історії в Вілланова Університеті, на тему „Американські українці: роля Церкви в пристосуванні імігрантів у 1884-1950 рр."

Всі доповідачі — це спеціялісти у обраній тематиці й кожний із них має вже публікації на спорідненi теми, тому слід очікувати великого успіху під оглядом змісту.

Конференція відбудеться в Саенс Ексгибит Голл коледжу.

Наукова конференція в Колюмбійському університеті

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА разом з Центром Дослідів з національного питання Совєтського Союзу при Колюмбійському університеті влаштовують тут в суботу, 14-го лютого ц. р. в приміщенні Скул оф Інтернешенал Афер (Колюмбійський університет), 420 Вест 118-та вулиця, ріг Амстердам евеню — Наукову Конференцію присвячену 25-літтю УВАН в ЗСА. В Конференції візьмуть участь і виголосять доповіді із своїх ділянок: проф. Е. Олвирт, проф. Ю. Шевельов, д-р А. Процик, проф. І. Мигуль, д-р Я. Запрудник, проф. К. Савчук, проф. Г. Єдинак, проф. Р. Люїс, д-р В. Кіпель, С. Процюк, В. Качмарська, проф. Я. Білинський, проф. О. Федишин, д-р О. Данко, проф. В. Нагірний, проф. А. Симиренко, проф. І. Зєлик, проф. І. Коропецький, проф. В. Голубничий, В. Знаєнко, Е. Касинець.

Прелегенти обговорюватимуть стан суспільних наук в Україні і Білорусі.

Політичний панель в Пассейку

Пассейк, Н. Дж. — Заходами 7-го Відділу ООЧСУ під головуванням д-ра М. Биха, тут в неділю, 22-го лютого ц. р. о год. 4-ій по полудні в Українській Централі, 240 Говп евеню відбудеться політичний панель на тему: „Міжнародний обрій та українські справи". Панелісти: мгр Володимир Микула — „Перспективи розвитку міжнародної ситуації та положення України"; ред. Володимир Левенець — „Потреба всеукраїнської єдности та можливості консолідації українських політичних партій"; д-р Володимир Савчак — „Українська політична думка серед нескорених в Україні". Модератором панелю буде Теодор Олещук. Після доповідей — запити і дискусія. Вступ за добровільними датками. З огляду на актуальність тем доповідей Управа сподіється великої участи громадянства у цьому панелі.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВИКЛАДИ І ДИСКУСІЙНІ ВЕЧОРИ УКУ В ЧІКАГО ПРИСВЯЧЕНІ 200 І 100-РІЧЧЮ

Чікаго, Ілл. — Філія Українського Католицького Університету розпочинає тут серію викладів і дискусійних вечорів присвячених 200-річчю Американської Незалежности і 100-річчю Українського Поселення під загальною темою: „Америка в житті української етнічної спільноти". Виклади і дискусійні вечори відбуватимуться в п'ятниці від год. 7-9 вечором в Культурному Осередку свв. Володимира і Ольги, 2257 Вест Чікаґо евеню. Вступ вільний.

Ця серія викладів і дискусій здійснюється у співпраці з чікаґським бюром Форуму Американських Етнічних Проблем, а частково їх фінансує Крайова Фундація Гуманістичних Наук.

БОГОСЛУЖЕННЯ ЄУ-ЦЕРКВИ

Юніон, Н. Дж. — Євангельська Українська Церква відбуде тут в суботу, 14-го лютого, ц. р., год. 7-й вечора в приміщенні Молитовного Дому при 2206 Станлей Тер. — спеціяльне Богослуження, у якому візьмуть участь духова і струнна оркестра, хор і групи співаків. Присутні матимуть нагоду послухати програми радіопередач, яку кожного тижня передається в Україну.

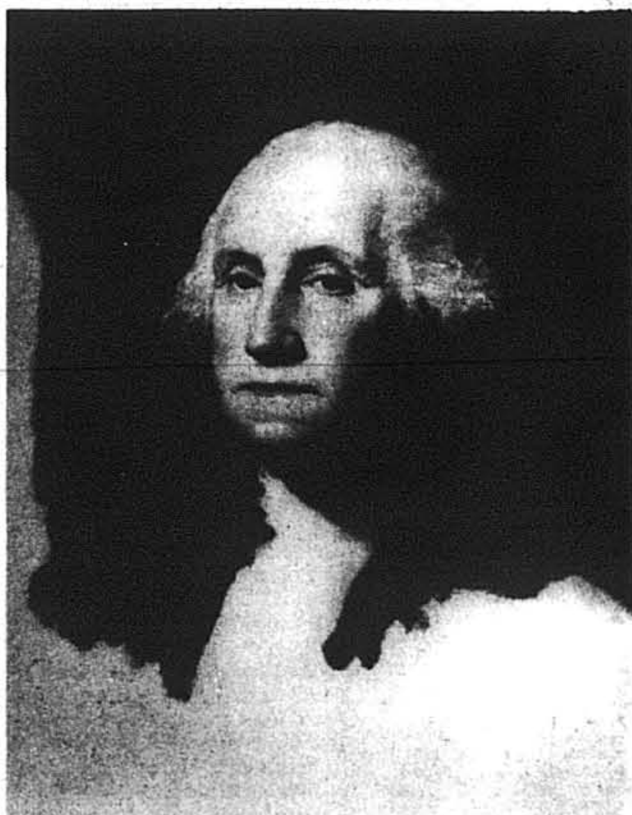
„ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ" В ІРВІНГТОНІ

Ірвінгтон, Н. Дж. — У неділю, 29-го лютого, о год. 4-ій по пол. тут в залі Ірвінгтон Гайскул при Клинтон евеню Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької ставить народну драму М. Старицького „Ой не ходи Грицю".

Головні ролі виконують: Андрій Добрянський, Наталка Чума, Аскольд Лозинський, Христя Дармограй, Оля Шевчук, Ростислав Декайло, Оксана Гаврилюк, Орест Кебало, Оля Шкафаровська та Надя Диба.

У виставі бере також участь велика вокально-танцювальна група і 12-членна оркестра. Квитки можна набувати в крамницях „Базар", „Говерля", „Дніпро" і при касі.

Творці „Країни Вільних і Дому Сміливих"

ДЖОРДЖ ВАШІНГТОН — БАТЬКО КРАЇНИ
22 лютого 1732 — 14 грудня 1799

АБРАГАМ ЛІНКОЛЬН — ВЕЛИКИЙ ЕМАНЦИПАТОР
12 лютого 1809 — 15 квітня 1865

КІССІНДЖЕР ТАВРУЄ КОНГРЕСМЕНІВ ЗА ВИЯВЛЕННЯ ТАЄМНИХ ІНФОРМАЦІЙ

Вашінгтон. — Під час пресової конференції у четвер, 12 лютого, державний секретар Генрі Кіссінджер гостро натаврував членів Комісії для справ розвідки Палати Репрезентантів за передавання назовні, точніше, для деяких газет, звіту цієї комісії, який ціла Палата раніше проголосувала задержати в таємниці, аж поки Білий Дім не усуне з нього деяких державних таємниць. Кіссінджер зокрема був обурений на згадану Комісію за те, що вона у звіті, за словами державного секретаря, помістила „перекручені факти та безпідставні твердження" проти нього, а інші факти були цілком витягнені з контексту і тому представляли діяльність Державного департаменту, Кіссінджера та розвідчих агенцій у спотвореному вигляді. Він заявив, що передавання таємного і ще до того „перекрученого" звіту пресі „вже дуже пошкодило закордонній політиці ЗСА". Президент Джералд Форд також натаврував передавання назовні таємного звіту і заявив, що виконавча частина федерального уряду готова всіляким способами допомогти лідерам Палати Репрезентантів розглянути справу та відшукати джерело, яке передало ці інформації. Секретар Кіссінджер особливо був обурений на твердження в звіті, що нібито ЗСА спершу обіцяли допомогу курдським повстанцям в Іраку, а опісля, нібито за порадою Кіссінджера, залишили їх на призволяще. Державний секретар категорично заперечив цей закид, як також заперечив твердження, що він затаював інформації про порушення Совєтським Союзом договору щодо обмеження атомової зброї, підписаного в 1972-му році.

Під час пресової конференції Кіссінджер також сказав, що він 24-го лютого плянує відвідати Гватемалю, яку недавно навістив страшний землетрус, а також в тому місяці відвідає Венесуелю, Перу, Бразилію, Колюмбію та Коста Ріку, щоб обговорити спільні проблеми. Збільшення радіяції в американській амбасаді в Москві, спричинене совєтськими чинниками, які мікрохвилями стараються заактивізувати чи посилити підслухові апарати в амбасаді, є серйозною проблемою, яку тепер обговорюється із властями СССР — заявив Кіссінджер.

Він ще раз натаврував Конгрес за те, що припинив дальшу допомогу для антимарксистських фракцій в Анголі, заявляючи, що в цій африканській країні не перемагає марксистський Народний рух, а перемагає совєтська зброя та коло 300 мільйонів доларів совєтської допомоги, як рівнож 12,000 кубинських вояків. Він заявив, що дивлячись на приклад в Анголі, інші країни можуть почати сумніватися чи ЗСА додержать своїх обіцянок в обличчі агресії. Однак, Вашінгтон далі старатиметься дійти до порозуміння з Москвою щодо нового договору в справі обмеження стратегічної зброї, а уряд ЗСА представить совєтам свої контрпропозиції десь за тиждень.

Президент Форд мав 323,489 долярів майна

Вашінгтон. — У четвер, 12 лютого, президент Джералд Форд оприлюднив документи, які вказують, що його родинне майно виносить 323,489 долярів, тобто від перебрання ним обов'язків президента збільшилося на 67,000 долярів. Пресовий секретар Білого Дому Рон Нессен сказав, що Президент оприлюднює висоचिну свого майна, бо обіцяв, що це зробить, коли офіційно проголошував свою кандидатуру на перевибір на пост президента. Нессен також заявив, що президент Форд в 1975 році заплатив 106,200 долярів федерального податку із 250,000 долярів прибутку, а в 1974-му році 42 відсотки його приходів пішло на податки. Нессен цього не сказав одверто, але недвозначно натякнув, що президент Форд не матиме таких проблем із Податковою Службою, як мав колишній президент Ричард Ніксон і теперішній віцепрезидент Нелсон Рокефеллер

ВИДАТНИЙ АНГЛІЙСЬКИЙ ПСИХІЯТР ЗАСУДЖУЄ „НЕЛЮДСЬКІ ПЕРВЕРСІЇ" СОВЄТСЬКОЇ ПСИХІЯТРІЇ

Вашінгтон. — Т-р Генрі В. Дікс, колишній президент Королівського колегіюму психіятрів Великої Британії і почесний член Американської Психіятричної Асоціяції, опублікував два листи в органі Асоціяції з 6-го лютого, 1976 року, в яких він гостро засуджує „нелюдські перверсії психологічної медицини" практиковані совєтськими психіятрами та закликає західний медичний світ розкрити перед світовою публічною опінією „примітивне і дволичне трактування людських прав і свободи сумління" совєтськими властями.

В листі до редакції „Психіятричних Новин", д-р Г. В. Дікс просить рівнож опублікувати його особистого листа до д-ра А. В. Снежневського, голови Психіятричного Інституту при Академії Медичних Наук в Москві, датованого ще 31-го липня, 1975 року, в якому він апелює до його сумління в справі В. Буковського, С. Глузмана, Леоніда Плюща та інших політв'язнів, тортурованих в совєтських „психушках". Не одержавши відповіді від д-ра Снежневського — „який навіть не виказав звичайної чемности відповісти на листа довголітнього приятеля по професії" д-р Дікс, який заявив, що він виріс в Росії і що він не є „жидом, звернувся до редакції „Психіятричних Новин" опублікувати цього листа в його власному перекладі на англійську мову.

В листі до д-ра Снежневського, д-р Дікс пригадує їхні зустрічі і розмови під час міжнародних конгресів і з'їздів психіятрів, не скриваючи свого розчарування „дволичністю" совєтських психіятрів, яких він називає „покірними слугами жорстокого, параноїдного режиму, який не різниться в нічому — хіба в ще більшій дволичности і безжалісності — від середньовічного терору Івана Грозного чи пізнішої царської „охрани".

„Нам ясно, — твердить д-р Дікс в листі до д-ра Снежневського, — що 22 роки після смерти Сталіна і Берії, совєтські апаратчики не змінились в нічому. Якщо вони не стидаються трактувати визначних громадян своєї власної країни в такий безжалісний і глупий спосіб, то нам ясно, що ми все ще маємо до діла з варварами — помимо космонавтів і балету Кірова".

В листі до редакції, д-р Дікс звертається до американських психіятрів, щоб вони пішли вслід за своїми британськими колегами по професії, які ще минулого листопада винесли спеціяльну резолюцію, засуджуючи совєтських психіятрів як і власти, яким вони служать та закликаючи до боротьби проти таких практик включно з бойкотом міжнародних з'їздів, в яких беруть участь лікарі і психіятри з СССР.

Папа найменував нового примаса для Мадярщини

Рим, Італія. — З Ватикану повідомлено в четвер, 12-го лютого ц. р., що Папа Павло VI найменував нового примаса для Мадярської Католицької Церкви в особі єпископа Ляшло Лекаї, якого рівночасно найменовано архиєпископом Ештергому. Єпископом Ештергому був останньо кардинал Йозеф Міндсенті, який в 1971 р., після 22-річного ув'язнення й ізоляції в приміщеннях американської амбасади, переїхав був на бажання Ватикану на Захід, де його ентузіястично вітали мадярські патріоти і спільноти з-поміж поневолених Москвою народів, але натомість холодно був прийнятий церковними чинниками у Ватикані. В 1974 р. Папа Павло VI післав кардинала Міндсенті на пенсію, чому він дуже супротивлявся.

Загально вважають, що номінацію 65-річного архиєпископа Ляшло Лекаї, який перебуває у відносно добрих відносинах з урядовими чинниками, Ватикан бажає продовжувати політику нормалізації з комуністичними урядами в намаганні добитись більших свобід для Церков у Східній Европі.

В ТАЛЛІНІ ЗАСУДИЛИ УКРАЇНЦЯ ЗА УЧАСТЬ В „ЕСТОНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ФРОНТІ"

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — З СССР продісталися інформації про минулорічний судовий процес у місті Таллінi, столиці Естонської ССР, над членами Естонського національного фронту. Між арештованими був українець Артем Юзкевич.

Процес відбувався від 21 до 31 жовтня 1975 року у Верховному Суді Естонської ССР. Підсудними були: Калью Мяттик, Матти Кийренд, Авро Варато та українець Артем Юзкевич і росіянин Сергій Солдатов. Їх обвинувачували в „антисовєтській пропаганді та агітації".

Ще перед процесом Солдатов відмовився від адвоката, мотивуючи це тим, що призначений оборонець не може захищати світогляд підсудного, якщо він не хоче попасти в конфлікт з офіційними вимогами влади. До цього становища Солдатова приєдналися Кийренд, Мяттик і Юзкевич.

Підсудним закидали, що вони поширили біля 40 документів, серед яких були „Програма Естонського національного фронту", „Програма Естонського демократичного руху", журнал „Естонський Демократ", журнал „Естонський національний голос" і „Промінь Свободи" (в російській мові). Їм приписували також підготовку меморандуму до Генеральної Асамблеї ОН і листа до генерального секретаря ОН Курта Вальдгайма.

Під час процесу Солдатов запротестував проти складу суду, мовляв, Судова колегія складається з комуністів і тому не може об'єктивно судити демократів. Суд відкинув цей протест. Суд розглядав свідчення 13 свідків, між ними П. Якіра, В. Красіна, Косарєва і Гутремова. Під час попереднього слідства в Москві, КГБ допитував А. Амальрика, але він відмовився давати свідчення.

У своєму останньому слові Юзкевич заявив, що він себе уважає переконаним комуністом, що він ціле життя боровся і критикував недостачі, і ніколи це не називали антисовєтською діяльністю. Він сказав, що їхній процес з політичним і за 10-15 років власті будуть соромитися його, так само як сьогодні соромляться процесів 1930-их і 40-их років. Дальше він сказав: „Я жив забезпечено і міг би так жити, але мої переконання не дозволяли на це".

Солдатов розповів про себе під час процесу. Він гуманіст і віруючий. Його діяльність полягала в боротьбі за демократичні свободи і не була звернена проти совєтської влади. Як росіянин, який живе в Естонії, він жаліє, що відносини між російським і естонським народами „чимось очорнені". На його думку відповідальність за це несуть росіяни і тому він, своєю діяльністю, старався в якійсь мірі відкупити вину росіян. Солдатов не визнав себе винним в кримінальних діях.

Суд засудив Мяттика і Солдатова на 6 років, Кийренда і Юзкевича на 5 років таборів суворого режиму. Варато одержав знижений вирок, бо визнав себе винним. Солдатов знаходиться тепер в Мордовському концтаборі, а Кийренд в Пермському. Про дальшу долю Юзкевича покищо немає даних.

В Одесі засудили Леонида Тимчука

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України наспіла вістка про арешт і засуд на один рік позбавлення волі українського матроса Леонида Тимчука.

Тимчука вперше заарештували 4 листопада 1975 року на вулиці Одеси, обвинувативши в „хуліганстві". Його засудили на 15 днів в'язниці. 19 листопада його звільнили, а чотири дні пізніше міліція знову затримала Тимчука на вулиці. В поліційному автобусі оподалік вже ждали „свідки" його „хуліганства". Таким робом проти Л. Тимчука відкрили кримінальну справу.

Друзі Тимчука написали протестний лист до районної і обласної прокуратури, в якому вказували на те, що Тимчук не вживає алкоголю і не хуліганить на вулиці. Цей протестний лист підписали вчителька Голумбієвська, оператор Донцов, бібліотекар Михайленко, пенсіонерка Варенбойм, моделькер Коптева і токар Крюков.

Суд відбувся в Одесі 30-го грудня 1975 р., не взявши до уваги протесту, засудив Л. Тимчука на один рік позбавлення волі.

Леонид Тимчук є відомий українській громаді тим, що 21 грудня 1971 року він разом з Василем Стусем, Іриною Стасів, Вячеслав о м Чорноволом і Петром Якіром створили Комітет для оборони заарештованої тоді Ніни Строкатої. Ще до часу описаного тут інциденту Тимчука переслідували, робили в нього обшук. Тому цей суд над ним треба оцінювати як продовження КГБівського наступу в Україні.

Совєтські жиди говорять про „терор" у відношенні до еміґрантів

Брюссель, Бельгія. — На скликаній тут совєтською агенцією „Новості" пресовій конференції чотири совєтські жиди, які раніше виїхали з СССР, а тепер бажають назад туди повернутися, стверджували, що у відношенні до жидів-еміґрантів з Совєтського Союзу існує терор і шикани, особливо проти тих осіб, які критикують американське жидівство. „Нас били, відштовхували, засуджували, — заявили вони, — тому, що ми бажаємо повернутись до СССР". Конференцію, зорганізована совєтською пресовою агенцією, є частиною кремлівської кампанії, проти світової конференції жидівства, яка розпічне свої наради в Брюсселі у вівторок, 24-го лютого, і на порядку денному якої є справа совєтських жидів. Подібна пресова конференція з виступами сімох „розчарованих" жидів, відбулася в п'ятницю, 6-го лютого 1976 р. в Москві.

Чвірка жидів в Брюсселі, яких стягнено на пресову конференцію з Брукліну, Н. Й., заявила, що вони вже внесли прохання до совєтської амбасади на поворот, але совєтські чинники рідко коли дають такі дозволи. Вони також жалувались, що були звільнені з роботи в Ню Йорку тільки тому, що вони залишилися комуністами, критикували сіонізм і голосно висловлювали свої переконання.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & Holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси -- 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Два велетні

З кінцем цього та початком наступного тижня Америка традиційно відзначає двох своїх велетнів: свого „батька", першого президента Джорджа Вашінгтона, та свого „емансипатора" 16-го президента Абрагама Лінкольна. В четвер 12-го лютого, були 167-мі роковини народження Абрагама Лінкольна, а 244-ті уродини Джорджа Вашінгтона, які припадають 22-го лютого, з практичних оглядів відзначається в понеділок, 16-го лютого.

Згадка про цих двох велетнів американської історії та святкування роковин їх народження має окреме значення і окрему вимову в цьому 1976-му році, в якому Америка відзначає 200-річчя своєї незалежности. Навряд чи, чи є в історії світу два другі смертники, які відіграли б таку ролю і мали такий рішальний вплив не тільки на долю і майбутнє свого власного народу і власної країни, але й на майбутнє світу. Без Вашінгтона і без Лінкольна не було б Америки, не було б Американської Республіки і Американської Нації таких, як вони сьогодні є, і без їх „справедливого закону" та їх ідеалів, на яких виросла могутність Америки, напевно цілком інакше виглядав би сьогоднішній світ. Згадати б тільки про рішальну ролю З'єднаних Стейтів Америки в останніх двох світових війнах.

Роля і місце Вашінгтона і Лінкольна в американській історії чітко визначені і сьогоднішніх З'єднаних Стейтів Америки не можна б собі подумати без одного і другого цих велетнів. Вашінгтон своєю ролею в Американській Революції створив і оформив З'єднані Стейти Америки, а Лінкольн у Громадянській Війні їх „емансипував" надав їм ідейного змісту. І один і другий блискуче виконали свою ролю і—можна б сказати — освятити її кров'ю. За Вашінгтона американський нарід боровся і проливав свою кров за незалежність, а за Лінкольна боровся і проливав свою кров за те, щоб створена за Вашінгтона „влада народу, через нарід і для народу не щезла з лиця землі".

Згадуючи з пошаною і вдячністю цих двох велетнів американської історії, мимоволі насуваються на думку паралелі з історії нашого українського народу. Ролю Вашінгтона в українській історії відіграли, хоча і не з однаковим переможним вислідом, гетьман Богдан Хмельницький й Іван Мазепа та, в новітній історії Симон Петлюра. Місце Лінкольна в ідейно - ідеологічному оформленні української нації займає його український сучасник, батько модерної української нації Тарас Шевченко.

Українці Америки в ці дні Вашінгтона - Лінкольна єднаються з усім американським народом у вдячному святкуванні їх уродин. На це ми маємо подвійну причину: ми, як частина американської нації, користаємо з усіх тих незрівняних благ, що їх завдячує Америка цим двом своїм велетням, а з другого боку — ми мріємо, працюємо і змагаємось, щоб допомогти нашому українському народові „діждатись свого Вашінгтона з його праведним законом".

Ще одна спроба

Недавно підсовєтські українські газети широко інформували про пресову конференцію в Празі, на якій агент комуністичної Чехо - Словаччини Павел Мінаржик розказав про свою семирічну розвідчу діяльність на Заході, як член редакційного складу радіостанції „Вільна Европа", яка передає програми до комуністичних держав Східньої Европи, сателітів Совєтського Союзу.

Пресконференція в Празі та репортажі про неї в совєтській пресі — це тільки додаткові докази, що кремлівські верховоди та лідери інших комуністичних країн, як вогню, бояться правди й тому всілякими способами стараються припинити діяльність радіостанцій „Вільна Европа", „Радіо Свобода" та інших. Шпигун Мінаржик на пресконференції висловив надію, що деякі зібрані ним факти „допоможуть одержати належну аргументацію тим західньонімецьким політикам, які вже довгий час усвідомлюють нестерпність перебування „Вільної Европи" і „Радіо Свободи" на території Федеративної Республіки Німеччини". Як бачимо, комуністичний бльок продовжує свої старання закрити ці та інші західні радіостанції, щоб поневолені комунізмом народи не могли довідатись правди про ситуацію в їхніх країнах і в цілому світі. Комуністичні лідери, устами шпигуна Мінаржика, твердять, що існування радіостанцій „Вільна Европа" і „Радіо Свобода" суперечить принципам Гельсінкської декларації, підписаної в серпні минулого року 35-ма державами, включно з СССР і ЗСА. Однак, ані Мінаржик, ані підсовєтські газети не згадують, що саме Гельсінкська декларація містить постанову про „вільніший обмін ідеями, інформаціями та людьми". А радіовисильні „Свобода" та „Вільна Европа" передають тільки об'єктивні інформації та коментарі, а не займаються, як твердить шпигун Мінаржик, „підривною діяльністю" чи „розвідувальною і пропагандивною роботою". Діяльністю, яку Мінаржик приписує цим радіостанціям, власне займаються преса та радіостанції Совєтського Союзу та інших комуністичних країн, як також цією діяльністю займався Павел Мінаржик, коли протягом сімох років виконував шпигунську працю на Заході.

Висновки ясні. Тому власне, що совєтські та інші комуністичні верховоди безнастанно нарікають на радіовисильні „Вільна Европа" та „Радіо Свобода" і вимагають їхнього закриття, Уряд ЗСА, точніше Рада для міжнародних передач і Конгрес які наглядають над діяльністю цих двох радіостанцій, повинні подбати, щоб ефективність цих конечних і корисних засобів інформації не тільки не була послаблена, а, навпаки, збільшилась. А вже в ніякому випадку не можна дозволити на ліквідацію цих радіостанцій. Ні „політика детанту", ані нібито „брак фондів" не можуть бути причинами припинення діяльности цих джерел об'єктивної, непофальшованої інформації для населення СССР та комуністичних держав Східньої Европи. Інша справа, що дирекції радіостанцій повинні подбати, щоб у їхній редакційний склад не проникали комуністичні шпигуни. Випадок із Павелом Мінаржиком не перший.

В. Левенець

ТРУДНОЩІ ЕВРОПЕЙСЬКИХ СОЦІЯЛІСТІВ

Як відомо, у данській місцевості Гельсінгор відбулася в днах 18 і 19-го січня ц. р. конференція лідерів соціялістичних партій Европи, метою якої було основно обговорити господарську ситуацію в Західній Европі, зокрема у 9-х державах, приналежних до Европейської Господарської Спільноти, а при тому визначити напрямні і відношення соціялістів до комуністичних партій в їхніх країнах, які, зокрема в Італії, Франції і Португалії, здобули в останньому часі чималі успіхи, витискаючи з провінційних легіслятур політиків демократичних партій — Християнських Демократів в Італії, деголлістів у Франції, не говорячи вже про Швецію, Данію й інші менші країни.

Конференція, у якій брали участь такі визначні соціялістичні політики, як Геролд Вілсон, Віллі Брандт, Гельмут Шмідт, Оляф Пальме Анкер Йоргенсен, Франсуа Міттерранд, Маріо Сорез, Вруно Крайскі, Філіпс Гонсалес та інші, ствердила передусім, що економічний фактор буде рішаючим у найближчих виборах у будь - якій країні Европи і від добре спрецизованих пропозицій розв'язки цього питання будуть залежати також успіхи політичних партій. Учасники конференції прийшли радше до песимістичних висновків, головно коли йшлося про розв'язку все ще зростаючого безробіття в Західній Европі.

До справжніх „двобоїв" між поодинокими делеґатами прийшло однак тоді, коли вони, вислухавши півтрагодинної доповіді лідера французьких соціялістів Франсуа Міттерранда на тему співпраці з комуністами, розпочали обговорювати це питання в подробицях. Найбільшим прихильником такої співпраці з комуністами був таки сам Міттерранд, який стверджував ,що комуністів не можна ігнорувати, і взагалі співпраця з ними, на думку Міттерранда, має ключове значення для сьогоднішньої демократії в світі. Опонентом такої філософії Міттерранда був теперішній канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт, який дуже зручно відкинув аргументацію доповідача, признаючись вже на самому початку, що його погляди про співпрацю з комуністами є діяметрально протилежними до поглядів Міттерранда і що пропонована ним співпраця дуже поважно загрожувала б таким міжнародним організаціям, як Північно - Атлантійський Оборонний Пакт (НАТО) чи навіть Европейська Господарська Спільнота. Аргументація Гельмута Шмідта знайшла, як про це інформує преса, піддержку більшости делеґатів на конференції. Французький арґумент, що, мовляв, „ми їх (комуністів) знаємо і співпраця з ними — одинока шанса розбудувати соціялістичну демократію в Европі", не знайшов великого зрозуміння, а був радше переконуючим доказом наївности французьких соціялістів, які повіривши у щирість заяв Жоржа Марше, ґенерального секретаря французької Компартії, який стверджував про розрив Комуністичної партії з „центрами і про зневіру в „диктатуру пролетаріяту", пішли по шляху самогубства.

Широкого розголосу набрала на конференції справа нововиданої французьким політичним філософом Жаном - Франсуа Равелем книжки п. з. „Спокуси тоталітаризму", яка появилася якраз тоді, коли французькі соціялісти розпочали монтувати спільний фронт з комуністами в рамках т. зв. „союзу лівих". Праве крило соціялістичних делеґатів на конференції в Данії поширювали цю книжку Равеля, в часі чого доходило до словесних двобоїв між обидвома фракціями. Жан-Франсуа Равель, між іншим, перестерігає у своїй книжці французьких й інших соціялістів проти співпраці з комуністами, яка, на думку Равеля, „веде до самогубства". Автор каже що заяви лідерів Комуністичної партії Франції, у яких вони стверджують своє прихильне відношення до демократії, демократичних принципів чи філософії плюралізму — треба вважати підступом і обманом. „Суттю комунізму, — каже Равель, — був, є і буде сталінізм".

Книжку засудили обидві політичні групи — соціялісти і комуністи. Соціялістичний орган „Ль'Юніте", опрокидуючи арґументи Равеля, каже, що автор не врахував впливу соціялістів на комуністичну партію у Франції, пов'язану з її віддаленням від центру в Москві. „Які б не були важкі труднощі у співпраці, — пише згадана газета, — ми їх (комуністів) найкраще знаємо, а союз лівих показався тією стратегічною зброєю, яка допомогла нам збільшити шанси побудови соціялістичної демократії в нашій країні". Також комуністична газета „Ль'Юманіте" закидає Равелеві тенденційність і „відсталість у політиці, економіці й історії" (...).„Можна бути сталіністом, — пише газета, — не бувши комуністом".

Широкий розголос книжці дала газета „Ль'Експрес", присвятивши їй ціле число. На допомогу авторові згаданої книжки, який намагається розкрити антилюдську природу комунізму, прийшов український математик - дисидент Леонід Плющ. Німецький щоденник „Ді Вельт" з приводу появи книжки Равеля каже, що образ Плюща і його розповіді про жахіття комуністичної системи глибоко закарбуються у свідомості мільйонів французів, а книжка „Спокуси тоталітаризму" стане для багатьох настільною книгою.

Про труднощі европейських соціялістів і так званий соціялістично - комуністичний діялог, зокрема у Франції, писав також щоденник „Ню Йорк Таймс" у своїй редакційній статті у числі з 29-го січня ц. р., відмічуючи, що розходження між европейськими соціялістами виникли в першу чергу на тлі влади. Деякі соціялістичні партії твердять, що вони заслабі, щоб самим прийти до керівництва, і без допомоги комуністів вони цього ніколи не доб'ються. „Але помимо розходжень, — пише „Ню Йорк Таймс", — обидві фракції — Міттерранда і Шмідта, піддержують португальських соціялістів і їхнього лідера Маріо Сореза, який супротивляється приходові до влади комуністів недемократичним шляхом ,але сприяє їхній участі в португальському уряді".

Українцям на поселеннях слід би максимально використати дискусію европейських соціялістів й засуджуючі Москву заяви комуністів, наприклад, Жоржа Марше — лідера комуністичної партії Франції, який, взоруючись мабуть на свідченнях українського математика Леоніда Плюща, стверджує, що Москва стосує „несправедливі і неоправдані" репресії супроти власних громадян, і при тому підтвердити наші погляди та міцніше закріпити серед західніх народів наші слушні домагання свободи, за яку український народ вже так довго веде визвольну боротьбу з московськими імперіялістами. У цьому змаганні допоміжним фактором будуть для нас свідчення Леоніда Плюща й інших дисидентів — найновіших свідків комуно - московської жорстокости над нашим народом.

І. Світ.

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРІЄНТАЛІСТІВ

Нам доводилося не раз згадувати імена українців орієнталістів, які вчилися або працювали на Далекому Сході. Але сьогодні пишемо статтю вже як некролог, розповідаючи долю двох з них, яких довелося пізнати особисто на протязі багатьох років та співпрацювати з ними.

Під час окупації Червоною армією Манджурії, з неї були вивезені кілька визначних українських громадських діячів та спеціялістів. Спроби установити в минулі роки, що з ними сталося, натрапляли на тустіну,що відмовляє вільному світові листування й пошуки. Так тривало протягом років. Постійним нагадуванням була тільки наявність листів, що збереглися у нас. Але бувають щасливі часом моменти ...

Дивними шляхами вирвалася з зловісного архіпелагу „Гулаг" одна людина, хвора, з розбитим довгими роками неволі здоров'ям, але вона зберегла пам'ять про все, що бачила та чула. І потроху прийшли до нас відомості — згадки прізвищ, а потім подробиці про пережиті роки заслання та переслідувань.

Серед українських орієнталістів, що вивчали і знали азійські мови, були активні діячі Борис Воблий і Кость Андрущенко, о с н о в н и к и українського гуртка при Орієнтальному інституті у Владивостоці в 1907 році. Статут цього гуртка був затверджений Ректором і Радою інституту та видрукований у належний час. Треба згадати, що в тому інституті закінчили свою науку також і інші українці, серед них Ф. Ф. Даниленко по відділу китайської мови і літератури, В. Т. Фон - Віккен, який походив з Полтавщини і мати якого була українка.

Борис Воблий бездоганно володів японською мовою, а К. Андрущенко знав китайську. Я пізнав Ф. Ф. Даниленка в початках 1930-их років, коли розпочав видавання тижневика „Манджурський Вістник". Він тоді готував до друку свою першу книжку автобіографічного характеру „Одірваний", в якій розповідалося про селянського хлопця з Прилук на Полтавщині. Цей хлопець походив з бідної селянської родини, але мав велике бажання вчитися. Покликання до війська змінило його життя. У війську він почав вчитися, знайшовши для цього прихильне ставлення у старшин.Протягом років військової служби він закінчив свою науку, екстерном перейшов іспити й дістав „атестат зрілости". Після того вступив до Орієнтального інституту й успішно закінчив його, діставши працю на Амурщині, посаду т.зв. „крестьянського начальника". На Амурі він провів довгі роки, добре ознайомившись з життям українського селянства там; тут написав також роман „Олексій Супрун" з часів революції 1917-20 років.

За роки еміграції, перебуваючи в Харбіні, Ф. Ф. Даниленко видрукував кілька своїх книжок, на превеликий жаль, не українською мовою з багатьох причин, головною з них був брак української школи. Виправлені українські тексти двох його книжок — „Одірваного" та „Олексія Супруна, шукали видавця пізніше. Рукопис останнього є тепер в Ню Йорку в архіві УВАН.

У Харбіні Ф. Ф. Даниленко викладав на протязі довгих років китайську мову й літературу у місцевому Орієнтальному інституті та брав активну участь в українському громадському житті. Він був деякий час головою Української Громади, що була складовою частиною Української Національної Колонії в Манджу-Го, тодішній манджурській державі під японською контролею.

Серед його учнів вирізнявся активний член Союзу Української Молоді в Харбіні В. А. Одинець, народжений в Іркутську, який з батьками дістався до Харбіну після сибірської катастрофи в 1922 році. Василь Одинець досконало вивчив китайську мову, говорив, читав та писав нею. Його писання характеризувалися великою точністю, а їх літературний стиль легко позначався стороннім „чужим" впливом.

Його авторству - перекладові належить невелика книжка про Україну, видана в Харбіні в кінці 1930-их років. Проте, головна його праця, що залишиться як тривкий пам'ятник для української науки на довгі роки є Українсько - Ніппонський Словник, виданий в Харбіні в 1944 році на фонд сл. п. П. І. Горового, колишнього голови української крайової кооперативи „Чумак".

Ввесь японський текст словника належав В. А. Одинцеві, бо він також вивчив і японську мову, знав її дуже добре. Мені пощастило співпрацювати тоді з ним і я маю обширне листування, яке повністю збереглося. В праці над словником брав участь також відомий орієнталіст Степан Левинський і В. Діброва.

В роки війни В. Одинець працював у міністерстві закордонних справ держави Манджу-Го та викладав літературу й історію Східньої Европи для слухачів Манджурського університету. Виклади він вів китайською мовою. В останньому листі в травні 1945 р. до мене в Шанхай він писав, що може йому дозволять приїхати на кілька днів до цього велетня - міста. На жаль, кінець війни не дав цієї можливости: ми втратили зв'язок.

Ось у 1973 році прийшла нежданна вісточка дуже далекою дорогою і несподіваним шляхом: вістка про зустрічі; згадувалося кілька імен, а серед них Ф. Ф. Даниленка та його учня - орієнталіста В. А. Одинця. В 1951 році у таборі для засланців біля Тайшету в лікарні опинилися обидва... Ми не маємо подробиць про те перебування на каторзі в Тайшеті, знаємо тільки, що там було дуже тяжко та що В.А. Одинець,як молодший, переносив страждання легше. В 1955 році обидва опинилися в т. зв. Тихоновському будинкові для інвалідів в Караганді; там професор Даниленко помер і був похований...

В. Одинець вийшов під час хрущовської відлиги на волю, дістав працю в якомусь тресті як економіст, бо він вивчав у свій час економічні науки поруч з китайською мовою.

Треба зазначити, що після арешту й заслання обох до табору, старенька дружина Ф. Ф. Даниленка залишилася в Харбіні і там померла пізніше, а доля дружини та сина В. Одинця досьогодні нам невідома; вони жили не в Харбіні, а в столиці Манджу-Го м. Сінкінгу. Можливо його дружина теж померла, бо знаємо, що в Караганді В. Одинець одружився вдруге, його дружиною була буковинка на ім'я Артемізія, вдова, вчителька з фаху, яка мабуть туди була заслана.

В 1972 році Володимир Аксентійович Одинець по-

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

Чому „Мала Україна"?

Надрукована в 11-му числі „Свободи" стаття чи доповідь інж. А. Мілянича п. з. „Мала Україна в Ню Йорку" знайшла на політичному перелазі в клюбі „Лис Микита", в загальному, прихильний відгук. Потреба власного клаптика України в долішній частині м. Ню Йорку вже давно відчувається і з цього боку ініціятори побудови „Українського Міста" зустрінуться з повною підтримкою членів клюбу. Єсть тільки деякі застереження щодо самої його назви. Як можна, — протестує дехто з членства, — назвати такий історичний мостовий причілок українства в Америці... „Малою Україною"? Та ж тут саме, на Другій Евеню, поміж крамницею „Карпати" і Народним Домом, твориться історія, робиться велика українська політика, і то в світовому, так би мовити, маштабі!

Так, для прикладу, державний секретар ЗСА, Генрі Кіссінджер, ще, нібито, урядує, мотається, як Марко по пеклі з своєю „детантою", але на політичному перелазі клюбу „Лис Микита" вже його „зфасрували" й виплатили з роботи, за угодову політику, тільки ця важлива постанова ще не дійшла відповідними каналами до Білого Дому. Вже хоч би цей випадок ілюструє наглядно, які великі події розіграються на українському „давнтавні", тим то евфемічна назва „Мала Україна" може й справді не є тут на місці.

Політичний перелаз так само тепло привітав спробу українських домовласників чи там міщан долішнього Ню Йорку зорганізувати себе в становому товаристві ТУД.

— Якщо колись у Львові, — сказав пан меценас, аматор німецького пива, — наші дозорці, або, по-львівському, „шимони" мали своє товариство „Воля" і свій власний прапор з образом св. Онуфрія, то чому не можуть мати своєї організації українські домовласники в Ню Йорку?.. Це правда, що дехто з них так само започинав свою кар'єру в Америці від так званого „дженіторства", значить, так само був „шимоном", ну, але тоді не випадало їм закладати власного товариства, бо докторські й маґістерські титули перешкоджали.

Серце в грудях росте, коли довідуєшся, що на самому тільки „давнтавні" ми посідаємо 168 українських будинків, вартости 12,5 мільйона долярів. А якби всі будинки стояли разом, „до ґліду", то зайняли б простір 5-ти кварталів! От, цікаво мені, чи пан інженер Мілянич має на обліку реальність моїх бібрецьких земляків, панства Татухів на 6-ій вулиці?.. Та й ще цікаво знати під котру категорію підтягне він, пан інженер, пана Татуха, котрий є одночасно і домовласником і т. зв. дженітором у власному будиночку?

І к е р

Василь Маркусь

ПРИЙДІМ ДО БАТЬКІВСЬКОГО ДОМУ

(З приводу 84-их роковин народження Блаженнішого Патріярха Йосифа)

А тому, хто може зробити куди більше за те, чого ми просимо, або що ми розуміємо за діючою в нас силою, — йому слава в Церкві та у Христі по всі роди на віки вічні.

((Єфес, 3, 20-21)

Щаслива родина і щасливі діти, що їм відкритий отцівський дім,до якого вони можуть входити за порадою та давати свідоцтво прив'язання до свого роду і його голови. Нещасною є родина, коли такого старшого і першого в ній немає задля смерти чи може тому, що в роді не витворилося становище родинного начальника.Але куди нещасливішими є ті члени роду, що, хоч мають свого родинного старійшину, проте його ігнорують, не визнають і не відчувають потреби природного завершення родинної спільноти найвищим авторитетом.

Такий випадок свідчить про неприродний розвиток суспільних відносин. Він заперечується тим усім, що Всевишній заповів своєму народові у Старому завіті, чим жив цей нарід за патріярхів і пророків, і що успадкували всі люди і народи через потвердження Христом давнього закону. Природний порядок речей у малих і великих спільнотах вимагає саме такого завершення їх духовним батьком, що стає авторитетом для членів сім'ї, роду чи й народу. Всупереч модерним тенденціям до індивідуалізму, в наш час та в нашому народі живе ще сильна тяга до такої ієрархії влади й авторитету.

В українській католицькій спільноті за останнє десятиріччя до позиції духовного батька і глави всієї Помісної Української Католицької Церкви піднеслася постать колись в'язня Христа ради, Блаженнішого Отця Йосифа, а тепер відновителя і подвижника Церкви в розсіянні.

Він — один з небагатьох у нашій історії серед провідників, кому винятково „далося виявлення Духа на спільну користь" (І Коринт.12,7) Те, що він зробив на протязі тринадцятьох років на волі, становить вже цілу добу в нашій церковно - національній історії.Не буде перебільшенням твердити,що власти во Українська Католицька Церква у розсіянні перетворилася від появи між нами Блаженнішого Отця з нидіючої на живучу.У висліді того перед нею відкрилися нові обрії розвитку. Вона знайшла сенс свого існування, своє призначення та шляхи, як до нього змагати.

Воістину, з'явився між нами батько і пастир, хто про себе міг сказати з євангелистом Иоаном: „Я ж добрий пастир і знаю своїх, а мої мене знають". (Ио., 10, 14). Він закликав своїх дітей,щоб пробудилися з летаргії і не творили собі порізнених домиків, але відчули потребу спільного єднання у батьківському домі. Нас, розбитих кордонами й еміграційними поколіннями, різними орієнтаціями та ще більше таким притаманним нам індивідуалізмом і гуртківством, він постійно заохочує „зберігати єдність духа зв'язком миру". (Єфес., 4, 3).

Гасло „За єдність Церкви і Народу" стало не лише популярним кличем,але цілою програмою руху за віднову Церкви, її помісної природи та патріярхального устрою. Як же це все змінило нашу церковну спільноту, багатьох з наших ієрархів, священиків та особливо мирян! Можемо сказати про себе подібно, як апостол Петро говорив про перших християн: „Бо ми блукали, немов вівці, але тепер повернулися до пастиря і настаника душ наших". (І Петра, 2, 25).

Але недосконала людська природа і дана нам Творцем свобідна воля недали повної єдности і так потрібної загальної синівської відданости своєму духовному батькові. Труднощі й ускладнення нашої історичної долі не сприяли, щоб усі ми стали разом і були нарешті собою. На жаль, не всі ті, що чули, послухали, і не всі зуміли, як належало б, „одягнутися в нову людину". (Єфес., 4, 24)

Наша релігія вказує нам на приклади відступства, зневіри, непослуху чи й відходу з батьківського дому. Саме цими днями наша Церква пригадує євангельську притчу про блудного сина, яка нерідко повторюється в житті родин і цілих спільнот. Проте ця притча вказує не лише на заблудження сина, але й на його повернення у рідний дім.

У наш складний час змагань за власну правду і за свій авторитет у Церкві, при збереженні єдности з Вселенською Церквою, природно, що були хитання, дехто відстав чи навіть відійшов із свого дому і від власного батька. Але чи не буде ще природніше, коли ті, хто вільно чи невільно помилилися або вчинили невластивий крок, знайдуть у собі відвагу і скажуть: „Вставши, піду до мого батька і скажу йому: Отче, я згрішив на небо і перед Тобою і вже недостойний я зватися сином Твоїм" (Лука, 15, 18).

Ми ці слова правильно відносимо до навернення грішника і його примирення з Небесним Отцем. Але чи не стосуються вони й дослівно до природних дітей супроти їхніх батьків (скільки в наш час потрібно і таких повернень!), а так само і повернення до єдности та підпорядкування духовних дітей своєму „Отцеві і Главі" у церковній родині. А стосується це однаково і молодших „співбратів" Блаженнішого Отця і Настоятеля, і заслужених, гордовитих та зарозумілих синів і дочок, і тих звичайних дітей, що відійшли або стоять осторонь батьківського дому, платячи данину різним впливам і підшептам.

Мусимо пам'ятати, що авторитет батька є істотною

(Закінчення на стор. 4-ій)

Увага! СТЕЙТИ НОВОЇ АНГЛІЇ! Увага!

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ і ПЛАСТПРИЯТ
в ГАРТФОРДІ, Конн.
сердечно запрошують на

ЮВІЛЕЙНУ ЗАБАВУ

дня 28-го лютого 1976 р.

о год. 8:30 вечора
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
961 Wethersfield Avenue, Hartford, Conn.

- Смачний буфет під зарядом ПАНЬ з ПЛАСТПРИЯТУ.
- Столи замовляти просимо ласкаво у пань: С. Павлічко — тел. 246-8161 і О. Якимів — тел. 529-9026.

Увага! Увага!

ВІДДІЛ УККА — ПАССЕЙК-БЕРГЕН

повідомляє, що

в неділю, 29 лютого 1976 р.

о год. 6-ій вечора

в Українській Централі

240 Hope Avenue, Passaic, N.J.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

на які запрошується всіх Платників Українського Народного Фонду і все Громадянство.

УПРАВА

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ
Метрополітальний Відділ Українського Конгресового Комітету Америки

ПОВІДОМЛЕННЯ

В суботу, 21-го лютого 1976 р.

о годині 5-ій по полудні
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
в НЮ ЙОРКУ, кімн. ч. 22
— відбудуться —

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Ню Йорку

як продовження Звичайних Зборів, що відбулися в неділю, 7-го грудня 1975 року.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття Зборів.
2. Відчитання протоколу із попередніх Загальних Зборів.
3. Звіт Управи Контрольної Комісії та Товариського Суду за час від останніх Зборів до 20-го цього лютого.
4. Звідомлення Номінаційної Комісії, вибраної на останніх Загальних Зборах.
5. Вибір нових керівних органів Комітету: Управи, Контрольної Комісії та Товариського Суду.
6. Біжучі справи.
7. Закриття Зборів.

Організації беруть участь в Загальних Зборах через своїх умандатованих делеґатів, а саме: ОДНОГО, коли Організація має до 100 членів, ДВОХ, коли має від 100 до 500 членів, та ТРЬОХ, коли має понище 500 членів.

Організації, що залягають із вплатою членської вкладки, повинні вирівняти свої залеглості не пізніше, як до відкриття Зборів, щоби мати активне й пасивне право участи в Зборах.

Коли в означений час не явиться половина умандатованих делеґатів, Загальні Збори відбудуться в повищому місці та із повищим порядком нарад на годину пізніше, без огляду на число приявних.

ЗА УПРАВУ:

Роман Гуглевич, голова — Онуфрій Германюк, секретар

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо, що в Ню Йорку відкрито під зарядом

І. ЯНЦЕВИЧ і В. ЛЕПЦАНА

ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ ВІКОМ

Будинок новий, ультра-модерний, з повним забезпеченням від пожару і відповідає всім вимогам американського уряду і ним же контролюється.

Громадяни дістають повне удержання і опіку. Каплиці католицькі і православні будуть обслужені нашим духовенством. Культурні розваги, автобусові прогулянки та інші звиджування.

Приймаємо громадян з усіх стейтів Америки на тих самих умовинах.

Про ближчі інформації просимо дзвонити на тел.:
(212) 849-5099 або (212) 273-8900,
вечорами (212) 847-7075

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ „НУШ" – НАША УКРАЇНСЬКА ШКОЛА
при ОСЕРЕДКУ СУМА ім. УПА в ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
— влаштовує —

в суботу, 28-го лютого 1976 р., о год. 8-ій веч.
в авдиторії школи св. Йосафата

при Дітман і Дістон вул. на Франкфорді

ВЕЛИКУ ЗАПУСТНУ ЗАБАВУ

До танців гратиме дві оркестри:

Водограй з ЙОНКЕРС — ***Чумаки*** з ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

- Всіх зобов'язує вечірній одяг.
- Добірний і смачний буфет під зарядом Батьківського Комітету.
- Столики на 10 осіб можна замовляти: п. Іван Дубіль — PO 9-5059.

На цю останню в цьому сезоні ЗАПУСТНУ ЗАБАВУ, всіх щиро запрошує —
БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ „НУШ"

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

САМОПОМІЧ в ПАССЕЙКУ

— відбудуться —

в неділю, 29 лютого 1976 р., о год. 4 по пол.

в приміщенні КООПЕРАТИВИ, 237 Гови Аве. в ПАССЕЙКУ, Н. ДЖ.

В тому самому приміщенні, о год. 3-ій по полудні
— відбудуться —
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ва САМОПОМІЧ — ВІДДІЛ ПАССЕЙК

Проситься Членів і Громадянство про чисельну участь.

ДИРЕКЦІЯ

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРІЄНТАЛІСТІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

мер. До мене ця вістка досталася в минулому році. Мені залишився спогад — його листи та авторський примірник Українсько - Ніппонського Словника з його написом. „Д о р о г о м у Іванові Васильовичу Світові на добру згадку про нашу роботу на користь Батьківщини, В. Одинець, 9. 9. 1944 р., м. Сінцзін".

У передмові українською і японською мовами є зазначене; „Автори вважають необхідним відзначити щиру подяку всьому нижчепереліченому високошановному панству, дякуючи без-словник виготовлений та виданий". Далі наводяться прізвища восьми японських та кількох українських осіб, — серед них Степан Левинський, Варвара Микулич-Мілько, Іван Світ, Борис Марків та інші.

Доля іншого автора словника, Анатоля Діброви, нам досьогодні невідома. Він був автором української частини словника. Збереглося кілька примірників цього словника, які перейшли через наші руки.

Головним редактором словника був японський вчений Ясуда Сабуро. Видавцем — в словнику зазначено: „Видано заходами Української Національної Колонії, м. Харбін, 1944 р." Друкувалося 1100 примірників на поверх 10.000 слів. Словник має текст „Заповіту" Шевченка та український національний гимн.

Досьогодні Українська Академія наук у Києві не спромоглася видати подібного словника, бо прерогатива видання таких словників не є в „суверенній республіці", а належить центральним видавництвам у Москві. Зліквідовані в 1931-32 роках були товариство й інститут Сходознавства в Україні, які колись гарно працювали (Див. статтю — „Орієнталістика" в Укр. Енциклопедії т. 5).

Стаття про діяльність орієнталістів та їх видання була написана Володимиром Одинцем та видрукована в харбінському альманасі „Далекий Схід", де був поданий список періодики того часу.

ДИТЯЧА КОСТЮМІВКА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Новацтво і Пластприят Пластової Станиці влаштовує тут в неділю, 7-го березня ц. р. о год. 2-й по полудні в приміщенні школи св. Юра при 215 Схід 6 вулиця, Дитячу костюмову забаву під мотом „В далекий світ" у 100-річчя поселення українців в Америці.

Ділимося з усім Членством Спілки Української Молоді Америки та Українським Громадянством сумною вісткою, що в неділю, 8-го лютого 1976 року відійшов у Вічність

сл. п.

ПЕТРО ЧАС

член Головного Товариського Суду Спілки Української Молоді Америки, б. голова Осередку СУМА ім. Грицая Перебийноса в Рочестері, активний член СУМА та багатьох місцевих українських організацій

Осиротив Дружину та двоє малолітніх діточок — Евгена і Наталку.

Цією дорогою висловлюємо найщиріші співчуття Дружині Покійного, Дорогим Діточкам та всьому Членству Осередку СУМА в Рочестері.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ГОЛОВНА УПРАВА
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

З глибокою скорботою сповіщаємо Свояків, Друзів і Знайомих, що 11-го лютого ц. р., по тяжкій недузі, відійшла від нас у Вічність, на 27-му році життя, наша Незабутня

ГАННУСЯ-АНЕТТА ЛАСОВСЬКА з дому САЛЬВО

Відійшла в молодому віці, залишивши чоловіка Лева, донечку Лесю, Батьків і численну Родину.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 13-го лютого 1976 р. о 7-ій год. веч.

ПОХОРОН відбудеться з погребного закладу Яреми на цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж. о 11:30 год. ранку, в суботу, 14-го лютого 1976 р.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

В ДЕВ'ЯТИЙ ДЕНЬ ВІД СМЕРТИ

бл. п.

КАТЕРИНИ ТРУХЛОЇ

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 15-го лютого 1976 р.

після Служби Божої

в церкві св. Тройці

при Брум вул. в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Горем прибиті:

ЮРІЙ і ВАСИЛЬ — сини
НЕНСІ і ЛІДА — невістки

Увага! КЛІВЛЕНД і ОКОЛИЦІ! Увага!

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА АСОЦІЯЦІЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ при співучасті УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА та УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ПРОФЕСІЙНОГО ТОВАРИСТВА
подають до відома, що

в п'ятницю, 27-го лютого 1976, о 6:45 веч.

у КАФЕТЕРІЇ СВ. ЙОСАФАТА, 5720 State Street, PARMA, Ohio
— відбудеться —

ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР

Дискусію розпічнуть короткими доповідями:
Проф. М. ПАП на тему КИТАЙСЬКО-РОСІЙСЬКІ ВІДНОСИНИ,
Проф. Ю. КУЛЬЧИЦЬКИЙ на тему ДИСИДЕНТСЬКИЙ РУХ в СССР та
Проф. М. МЕЛЬНИК на тему ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІЯЛ КИТАЮ.
Дискусією провадитиме Д-р Б. ФУТЕЙ.

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ ЛЕМКІВ

у глибокому смутку повідомляє Земляків-Лемків і цілу Українську Громаду, що 28-го січня 1976 року відійшов у Вічність на 84-му році життя, великий і вірний Син Лемківської Землі, меценат, щирий патріот та активний член зорганізованої лемківської громади в Америці

бл. п.

ТЕОДОР ВИСЛОЦЬКИЙ

народжений в с. Лелюхів на Лемківщині.

Хай добра пам'ять про Покійного назавжди залишиться між нами.

Шановній Дружині і Родині Покійного, висловлюємо найглибше співчуття.

УПРАВА СФЛ

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що наш Найдорожчий БРАТ, ШВАҐЕР і СТРИЙКО уродж. 1909 р. в Яричові Новім, Україна

Д-Р ЙОСИФ ДАЧКЕВИЧ

професор Колеґії св. Василія Великого в Стемфорді, Конн.
після короткої, важної недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни,
помер 10-го лютого 1976 р. на 67-му році життя.

ПОХОРОНИ відбулися 13-го лютого 1976 р. з похоронного заведення Босак в Стемфорді, Конн., на дієцезальний цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

МИХАЙЛО — брат
ЛІНА — братова
д-р РОМАН з дружиною ДЖЕН — братанок
та ближча і дальша Родина в Україні, Польщі й Америці

ЄВАНГЕЛЬСЬКА УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА
в ЮНІОН, Н. Дж.
2206 Stanley Terrace,
Union, N.J.
Tel.: 373-3125

сердечно запрошує Українське Громадянство на

СПЕЦІЯЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

яке відбудеться

в суботу, 14-го лютого 1976 р. о год. 7-ій веч.
в приміщенні Молитовного Дому

при 2206 Станлей Тер., ЮНІОН, Н. Дж.

- В програмі Богослуження візьмуть участь ДУХОВА та СТРУННА ОРКЕСТРИ, ХОР, ГРУПИ СПІВАКІВ, виконуючи найновіші пісні з України, а також Ви будете мати нагоду прослухати півгодинну радіопередачу, яку щотижнево передаємо на Україну.
- Серед гостей сподіваємося присутності керівників Українського Народного Союзу.
- Після Богослуження запрошуємо всіх на спільну каву.

ПАСТОР і ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

Ділимося сумною вісткою, що 11-го лютого 1976 р. відійшла у Вічність, по довгій і тяжкій недузі, наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

МИРОСЛАВА ПРИТУЛА з роду ЗІНЮК

проживши 65 років.

Тіло спочиває в похоронному заведенні Ласовського, 367 Prospect Street, Binghamton, N.Y., де буде відправлена ПАНАХИДА в п'ятницю, 13-го лютого 1976 року, о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОН в суботу, 14-го лютого 1976 р. о год. 10:30 рано з похоронного заведення до української католицької церкви Серця Христового при вул. Holland, Binghamton, а відтак на місцевий цвинтар.

Горем прибиті:

муж — ВАСИЛЬ
доньки: д-р ХРИСТИНА і д-р ТРУВОР КУЗЬМОВИЧІ, Вірджінія
ОКСАНА і інж. КОНСТАНТИН КЛЮФАСИ, Огайо
брати: МИХАЙЛО ЗІНЮК і ЯРОСЛАВ ЗІНЮК в Україні
сестри: ОЛЬГА ШІРА в Німеччині
МАРІЯ ГРАЙНЕР в Польщі
внуки — ОКСАНА, АДРІЯНА і РОМАН КЛЮФАСИ
тітка — РОЗАЛІЯ КОДНИ, Ютика
та дальша Родина в Америці та Европі

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що у вівторок, 10-го лютого 1976 р. відійшла у Вічність у Філядельфії, Па. прийнявши Найсвятіші Тайни,
наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМУСЯ, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ТЕТА

бл. п.

ЕВФРОЗИНА ТОМКІВ з ЦАЛЕЦКИХ

проживши 82 роки.

ПАРАСТАС буде відслужений в п'ятницю, 13-го лютого 1976 р. в год. 7-ій вечора в похоронному заведенні М. Насевича при Franklin & Brown вул. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 14-го лютого 1976 р. в год. 8:30 рано з того ж похоронного заведення до Собору Непорочного Зачаття ПДМ, а звідти Тлінні Останки будуть перевезені на Вічний Спочинок на цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

ТОМА — чоловік
ІРЕНА ГНАТЮК — донька з чоловіком д-ром БОГДАНОМ
ВОЛОДИМИРА, ІРЕНА, ОЛЕГ — внуки
ДАНИЛКО, ДАНУСЬ, ПЕТРИК, ХРИСТЯ, ЛІСА, МАРУСЯ, РОМЧИК — правнуки
д-р БОГДАН — син з дружиною ВІРОЮ
БОГДАН мол. — внук
РОМАН — син з дружиною ІЛЬЗОЮ
ЛІЛІ і СОНЯ — внучки
ЗЕНОН — син з дружиною ІРЕНОЮ
МАРТА і АНДРІЙКО — внуки
Родини ШУМЕЙКІВ у ЗСА
та ближча і дальша Родина в Канаді і в Україні

Субота, 28-го лютого 1976 р.
Година 8-ма вечора
УНДім в Ірвінґтоні, Н. Дж.

КОМІТЕТ СПІВПРАЦІ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ в НЮАРКУ — І УД УНА, ОбВУА, УПА —
запрошують Вас з Родиною на

ТРАДИЦІЙНІ ВОЯЦЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ

Оркестра: *О. Строцького*
По інформації і замовлення столиків просимо звертатись до „Дніпро": тел.: 373-8783.
Вступ: $8:00 зі столиком, молодь: $5.00.

ПРИЙДІМ...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

частиною спільноти, а авторитет Патріярха, при повному визнанні належного авторитету за Вселенським Архиєреєм, є передумовою існування Помісної Церкви.

Ми повинні бути вдячні Провидінню, що нам дало і зберігає нашого Первоієрарха - Ісповідника віри. У 84-ті роковини благословенного життя нашого Духовного Батька дякуймо в особливий спосіб Всевишньому, що прислав нам такого Настоятеля. Молімся, щоб усі серед нашої спільноти зрозуміли, що саме він даний нам зробити куди більше, як ми здатні собі уявити. Але молімся також, щоб ті, котрі миттєво відвернулися, знайшли дорогу до батьківського дому, щоб вони водночас і знайшли себе самих.

Різдво Христове в Українському Селі в Глен Спей

Цього року вперше, заходом новозаснованого товариського клюбу мешканців нашого Села, який очолює довголітній політичний і суспільний діяч — Іван Баран — відбулося наше традиційне Різдво Христове. В дні 6-го січня 1976 р. увечорі зібралися численні мешканці і їхні гості в залі під церквою св. Володимира, щоб разом з цілим нашим народом в Україні у молитовному з'єднанні засісти до Свят - вечері. Гарно прикрашені зеленню і горіючими свічками столи та ясно освічена ялинка — викликали святочний настрій Різдва. З радіовисильні в Порт Джервіс лунали колядки. Їх щороку по-мистецьки переводив з цієї радіовисильні в одногодинній Різдвяній програмі проф. М. Добош, який привітав з Різдвом Христовим, бажаючи радісно святкувати це найбільше свято в році, та дочекатися ще хвилини повороту на рідну вільну землю. Господар свята Іван Баран запросив усіх до столів, між іншими новообраного посадника Павла Фіне з жінкою — міським суддею. Він поділився із всіми традиційною просфорою, складаючи святочні побажання. Залунала у переповненій залі коляда — „Бог Предвічний народився"... У багатьох присутніх— сльози в очах, бо там, далеко на рідній землі святкують теж їхні родини це велике свято радости і любови, але в яких інших умовинах. Закінчилася Свята Вечеря, одначе люди не спішаться розходитися. Молодші ще дальше колядували, старші линуть думками у минулі часи, згадуючи про часи святкувань у рідних хатах на рідній землі.

В день Різдва Христового 7-го січня 1976 р. Божественну Службу Божу відправив в заступстві хворого о. пароха Р. Білецького — о. Д. Библів, ЧНІ з Нюарку. В часі свят колядники відвідали всіх мешканців з колядою та заколядували на потреби церкви 600 дол. Не менше урочисто теж 19-го січня святкування Йордану. По церковних відправах о. Д. Библів відвідав всіх мешканців з йорданською водою. У різдвяних святкуваннях взяло участь багато вірних, замешканих тут ще з Першої світової війни в Порт Джервіс і Мідлтавн як рівнож всі ті, що святкують так, як святкували їхні батьки і прадіди.

Про ці наші і Різдвяні святкування появилося в дооколичних англомовних часописах багато репортажів та знімок.

Євгенія Боднар

НАУКОВА ШЕВЧЕНКІВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ У ВАШІНГТОНІ

Вашінгтон. — Заходами Наукового Товариства ім. Шевченка і Вашінгтонської Групи Української Вільної Академії Наук в ЗСА тут відбудеться в суботу, 6-го березня ц. р. о год. 6.30 вечором у залі української православної парафії, при 16 і Блеґден вулиці — Наукова Шевченківська Конференція для відзначення 162-х роковин народин Поета. У програмі: проф. д-р Юрій Старосольський — відкриття; проф. Петро Одарченко — доповідь „Академік Сергій Єфремов, як Шевченкознавець"; д-р Данило Богачевський — доповідь „Шевченкова „Марія" в світлі його релігійности".

Відбулись загальні збори СУАСТ Східних ЗСА

Нюарк (О. Твардовський). — В суботу, 24-го січня ц. р., тут в домі УСВТ „Чорноморськ Січ" відбулися звичайні Загальні Збори Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств Схід, в яких взяло участь 13 делегатів, що репрезентували: СК СУМА „Крилаті" Йонкерс, УСВТ „Чорноморська Січ", Пласт КПС і Гол. Управу СУМА. Збори відкрив уступаючий голова інж. М. Яворський, який привітав присутніх, відчитав порядок дня та перевів вибір Президії Зборів, до якої ввійшли: Я. Петрик — голова, Л. Білик — заступник і Ю. Храневич — секретар.

Хвилиною мовчанки Збори вшанували померлого члена — М. Лебедя. Після відчитання протоколу з попередніх Зборів та його прийняття, присутні прослухали звіт з діяльности, що його відчитав уступаючий голова. Згідно з цим звітом, праця Управи проходила слабше своїх можливостей. Поза кількома відбиванковими турнірами, двох футбольних першостей юнаків і новаків та річних турнірів тенісу, що проводяться на кортах Союзівки, на терені СУАСТ - Схід не відбулося більших спортових імпрез, якими могла б похвалитися уступаюча Управа. Поодинокі члени входили до окремих Проводів більших спортових імпрез, але їх організували інші організації. Сам голова, змінивши працю, мав особисті перешкоди, інші головні референти: організаційний, пресовий, секретар та окремі ланкові не проявили ініціятиви. Після відчитання цього звіту відбулася дискусія, в якій більшість делегатів критично висловлювалися не так про сам звіт, як про хронічну байдужість численних наших спортових осередків, які не цікавляться тією Делеґатурою УСЦАК, доказом чого був брак делегатів ряду українських спортових осередків: УСО „Тризуб" Філядельфія, УСК-у Ню Йорк, „Скали" Гартфорд, „Тиґрів" з Трентону, УАСТ Рочестер і ін.

У справі конечної активізації усіх існуючих спортових осередків на терені СУАСТ - Схід висловлювались присутні члени Управи УСЦАК-у, головно заступник голови тієї нашої спортової Централі, М. Стебельський.

Після вичерпання дискусії над звітами і прийняття пропозиції відкласти уділення абсолюторії уступаючій Управі до перших офіційних сходин нової Управи з причин неприсутности членів Контрольної комісії, Збори вибрали Номінаційну комісію в складі: М. Стебельський (Ч. С.), Р. Глушко (СК СУМА „Крилаті") і Л. Білик (Пласт КПС).

На пропозицію тієї Комісії, після 10-хвилинної перерви, Збори вибрали нову Управу СУАСТ - Схід в такому складі: Ю. Храневич (Ч. С.) — голова, 1-ий заступник і організаційний (цей пост призначено для представника УСО „Тризуб", якого має делегувати цей осередок), 2-ий заступник (призначено для УСК-у Ню Йорк), Л. Білик (Пласт КПС) — секретар, М. Яворський (Ч. С.) — касир, О. Твардовський (Ч. С.) — пресовий реф., Р. Глушко (СК СУМА „Крилаті") — ланковий коп. м'яча, А. Лапичак (Ч. Січ) — ланковий відбиванки, Ю. Савчак (УСО „Тризуб") — ланковий тенісу, С. Новаківський (УСО „Тризуб") — ланковий шахів, Я. Рубель (КЛК Ню Йорк) — ланковий плавання. Дальших ланкових Управа кооптує пізніше. Контрольна комісія: М. Стебельський (Ч. Січ), Я. Петрик (Гол. Управа СУМА), Т. Гошко (СК СУМА „Крилаті").

По виборі нової Управи поодинокі члени висловлювали свої думки, подавали внески, що будуть розглянуті на форумі Управи в скорому майбутньому. Найбільше уваги приділено окремим групам українських спортовців, яких в останньому часі відтягають від українських товариств і клюбів неукраїнські спортові організації (ПАЛ, УМСА і ін.). Нова Управа розгляне пропозицію делегата Гол. Управи СУМА, згідно з якою таких спортовців не допускатиметься до участи в українських спортових імпрезах.

На найближчих сходинах Управі СУАСТ - Схід мають бути теж полагоджені такі справи: відзнака справности, пресове видання, відвідини спортових шкіл і таборів, справи членських вкладок СУАСТ-УСЦАК, клюбові координації в справах переходів спортовців до братніх організацій, справу активізації представництва СУАСТ-Схід в Молодечій Конференції при УКК, завідування Спортовими Ігрищами Конференції Молодечих Організацій при УКК і ін.

Перші сходини рішено відбути 20-го лютого ц. р. в Домі Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ОМУА

Ню Йорк. — В неділю 15-го лютого ц. р. о год. 1-ій по полудні тут в приміщенні Галерії Об'єднання Мистців Українців в Америці, 149 2-га евеню буде відкрита виставка образів Дарії Дорош, Слави Геруляк, Ольги Мерещук, Аркадії Оленської - Петришин, Софії Лади і Оксани Лукашевич - Полон. Виставка триватиме до 29-го лютого включно і буде відкрита в будні від 6:00-8:00 год. та в суботи й неділі від 1-8-і вечором.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го ЛЮТОГО 1976 р.

БРЕСЛАВ, Па. Річні загальні збори В-ва св. Андрія 30 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі клюбу св. Михаїла. — Управа.